

vilde se, stillet to Forslag, nemlig et principalt Forslag, som gaar ud paa at standse Sagen ved en motiveret Dagsorden, og for saa vidt dette Forslag maatte blive forkastet, en Del Ændringsforslag til Lovforslaget og Ændringsforslag til Flertallets Forslag. Endvidere er der af enkelte ærede Medlemmer af Flertallet stillet nogle Ændringsforslag. Jeg skal blandt disse særlig fremhæve et Forslag af et enkelt Medlem af Flertallet, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der har forment, at det vilde være urigtigt — og han synes i saa Henseende at være i Overensstemmelse med Mindretallet — at give Koncession paa Baneanlæg i privat Entreprise, og formener, at Koncessionen kun bør gives til vedkommende Amtskommune. Dette er udtrykt i Forslaget under Nr. 28. Ligeledes har et andet Medlem af Flertallet, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), under Nr. 29 stillet Forslag om, at ved Lovforslaget kan Regjeringen ogsaa bemyndiges til at meddele Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Odder til Aarhus. Hvad iøvrigt disse Forslag og Ændringsforslag angaar, saa maa jeg naturligvis forbeholde mig at udtale mig nærmere derom, naar de ere begrundede af vedkommende Forslagsstillere. Jeg kan dog ikke slutte uden paa Udvalgets Flertals Begne at nedlægge en Protest mod en Ytring, der er fremkommen i det ærede Mindretals Betænkning, idet det har fundet det passende der at udtale, at Flertallets Forslag i Meget synes at være fremkommen ved et tilfældigt Kompromis mellem en Del lokale Interesser ved Udelukkelse af andre lige saa berettigede (Berg: Hør! Hør!). Jeg skal med Hensyn til denne Bemærkning, som jeg tror, er den første af den Natur, der findes i nogen Udvalgsbetænkning, sige, at den savner enhver ydre Begrundelse. Sagen er nemlig den, at det her foresiggende Forslag fremkom i Udvalget fra et Medlem, som ikke havde en eneste lokal Interesse i saa Henseende, og den eneste Forandring eller rettere de to eneste Forandringer, der ere foretagne deri, er en Tilføielse, nemlig Banen fra Odense til Bogen og en Forandring i Jernbanelinien fra Herning til Holsted Station, hvilken fandtes i det oprindelige Forslag, og som under Forhandlingerne forandrede til Gaffelbanen Herning—Olgod—Beile. Det er ikke uden Interesse, at denne Forandring for en væsentlig Del er flet paa Foranledning af det Medlem af Udvalget, som netop var lokalt interesseret i, at Banen blev ført til Holsted, idet han mente, at det i det Heles velforstaaede Interesse vilde være rigtigere at lade Banen faae den Retning, som nu er foreslaaet af Flertallet. Den omhandlede Bemærkning af Mindretallet savner saaledes enhver ydre Begrundelse. Naar det ærede Mindretal i sin Betænkning vil fremsette en Udtalelse, der kommer overordentlig

nær til en Insinuation mod Udvalgets Flertal om, at det skulde have røgtet sit Hverv i Udvalget paa den Maade, at dets Medlemmer have benyttet deres Klodser i samme til at fremme enkelte lokale Interesser og at skyde andre berettigede Interesser til Side, saa forekommer det mig unegtelig, at det vilde have været ret passende, om Mindretallet havde fremsat de Grunde, som det havde til at fremsætte en sliq Sigtelse, og angivet, hvilke indre Kriterier — ydre har det ikke — det havde derfor, om det har faaet en eller anden Udenbaring i saa Henseende, eller om det kun er en simpel Slutning fra egne Anskuelser til Andres. Det vilde jo have været overordentlig billigt og nemt for Udvalgets Flertal at have svaret paa denne Bemærkning med en lignende, han kunde jo med ligesaa stor Berettigelse og saa overordentlig nemt have svaret, at der af Mindretallet foreslaaede Dagsorden syntes at være fremkommen ved et tilfældigt Kompromis imellem lokale Interesser med Hensyn til et bestemt Jernbaneanlæg og Interesser, som havde til Formaal at faaa Sagen ihjel. Det vilde have været en meget billig og vistnok ogsaa, — naar en saadant Bemærkning er fremkommen, — fuldkommen tilladelig Ripost; men Flertallets Medlemmer ønske aldeles ikke at anvende det Slags Udtryk. Flertallet er sig bevidst, at det efter bedste Evne har søgt at røgte det Hverv, som er blevet os betroet af det ærede Thing, og vi have været nødt til at have overveiet Sagen, ikke gjort Andet end fremstille vore Forslag, saaledes som de efter vor Anskuelse fandtes at være rigtige og bedst i Overensstemmelse med Statens og Befolkningens Interesser, men ganske sikkert, uden at vi nogenstunde have troet os omfraalede af den Ufeilbarlighedens Nimbus, hvis Straaler man saa sterkt følger gjennem hele Mindretallets Betænkning. Derfor de Forslag, Flertallet har fremsat, ikke kunne trænge igjennem her i Thinget ved Vægten af de Grunde, som ere anførte i Betænkningen, og som jeg efter ringe Evne har søgt at supplere i det Foredrag, jeg nu har holdt, saa ønsker Flertallet paa ingen Maade at forøge Vægten deraf ved noget som helst Udtryk eller ved nogensomhelst Form, som kunde mistænkeliggjøre dets Modstandere ligeoverfor Thinget. Der Hæder, der kan erhverves ved det Slags Baaben, overlader Flertallet med stor Fornøjelse til det ærede Mindretal.

Bøffen: Jeg har tilladt mig (at begjære Ordet strax efter den ærede Ordfører, fordi jeg agter at stille et Forslag om, at Sagens Behandling standses nu; og at Lovforslaget vises tilbage til Udvalget til formyet Undersøgelse og Overveielse. — Jeg tror, det er rigtigt, at dette Forslag kommer saa tidlig frem, thi det er jo givet, at naar det bliver vedtaget, saa vil Interessen for en Drøftelse af Sagens Realitet for